

Ing.arch. Marián Marcinka

Pre pána inžiniera architekta Mariána Marcinku - podľa jeho slov - každá etapa jeho života, či už detstvo, mladosť a školy vrátane aj vysokej, alebo potom na pracovisku jednom, druhom, treťom, ale aj v spoločnosti na iných miestach, znamenala kus pekného a zaujímavého života. A bol rád, keď to milé nezostávalo len pre neho, ale aj pre všetkých, čo boli pri tých milých udalostiach jeho života, čo sa na nich podieľali. Vždy bol a zostal im za to povďačný. Mal rád spoločnosť, mal rád dobrých ľudí ale aj ľudia mali radi jeho.

Marián Marcinka sa narodil 18. mája 1932 v Mestečku – Leopoldove, kde pôsobili obaja jeho rodičia ako učitelia a kde začal vyrastať aj so svojim starším bratom. Tu chodil aj do štyroch tried ľudovej školy a ten piaty ročník, po presťahovaní rodiny chodil v Nitre. Aj osemročné gymnázium vyštudoval a ukončil s maturitou v Nitre v roku 1951. Fakultu architektúry a pozemného staviteľstva, v odbore architektúry a stavby miest vyštudoval v Bratislave na Slovenskej vysokej škole technickej v rokoch 1951 až 1957. Promovaný bol v januári 1957, keď bol dekanom Fakulty profesor Vladimír Karfík a predsedom štátnicovej komisie profesor Bohuslav Fuchs. V päťdesiatych rokoch 20. storočia pôsobili na Fakulte popri jej zakladateľovi profesorovi Bellušovi tiež ďalší výborní architekti-odborníci s bohatými skúsenosťami z praxe, čo dodávalo škole dobrú úroveň aj ohlas vo vtedajšom Československu.

Architekt Marcinka svoju prax začal v roku 1957 na Stavoprojekte v Bratislave a v Bratislave bol zamestnaný aj celých ďalších 46 rokov svojej praxe až do odchodu do dôchodku a potom ešte aj ďalších desať rokov práce v slobodnom povolaní do roku 2003. Prvých desať rokov praxe navrhoval a riešil problémy najmä školských stavieb v Ústave pre vývoj a projektovanie školských a kultúrnych stavieb, ktorému bol pri jeho zakladaní v Prahe a pobočky v Bratislave, druhých o niečo viac ako desať rokov projektovo stavby pre vedu a výskum, areál Slovenskej akadémie vied v Bratislave na Patrónke a výskumné ústavy pre priemysel. To už v Združení projektových ateliérov a po reorganizácii v Študijnom projektovom a typizačnom ústave. Tamtiež aj ďalších päť rokov riešil integráciu spoločenských stavieb školstva, kultúry, telovýchovy a stravovania. Posledných desať rokov zamestnania pracoval v Projektovom ústave kultúry, (1983 až 1993) a posledných pracovných desať rokov v slobodnom povolaní. Spolu teda dvadsať rokov, až do roku 2003 projektoval najmä stavby kultúry a rekonštrukcie obnovy architektonického dedičstva.

Architekt Marcinka žil od roku 1956 so svojou manželkou, tiež inžinierkou architektúry Milicou Marcinkovou a od roku 1962 aj s ich dcérou Dankou, ktorá vyštudovala v Lednici na Morave tvorbu záhradnej a krajinárskej architektúry.

Pán architekt Marián Marcinka mal vždy veľa priateľov a známych, kontaktoval sa rád so svojimi bývalými spolupracovníkmi všetkých profesií na spoločnom diele. Za ich spoluprácu a kolegiálnosť im všetkým patrí veľká vďaka. Všetci vytvorili a zanechali spolu s ním za sebou veľké kultúrne dielo.

Po roku 2004 robil si archív vlastných prác z celého svojho profesionálneho života čo nakrútil na CD kompaktné disky, pripravoval a uskutočnil autorské výstavy výberu svojich prác na Spolku architektov v Bratislave, v Prezidentskom paláci v Bratislave, na Fakultách architektúry v Bratislave a Brne a prezentoval na pozvanie na prednáškach Fakúlt v Prahe a Ostrave. Všetko spomenuté a veľa ďalšieho si pripravoval sám na

počítači, ktorý sa mu stal každodenným nástrojom práce ale aj koníčkom a zábavou. Zo záujmu zapodieval sa nahrávkami na DVD a disky odborných dokumentov a keďže mal vždy rád hudbu aj humor, tak aj týchto programov. Priebežne si budoval vlastnú multimediálnu knižnicu. Pán inžinier architekt Marián Marcinka je uznávanou všestrannou kultúrnou osobnosťou.